

מי אמר שאין שיתוף פעולה בין ישראל והערבים? ישנו שיתוף פעולה נהדר — בין כמה ישראלים וכמה ערבים.

יש, למשל, שיתוף פעולה בין אני שי ספטמבר השחור ובין הימין הי קיצוני בישראל.

כאשר אנשי "ספטמבר השחור" מבצעים מעשה הזוועה — משגשגים הרב מאיר כהנא, ח"כ שמואל תמיר ודומיהם.

הטירונים הוולגרי של כהנא נראה לפתע, כדבר טוב ורצוי בעיני רבים. הן דמוגיה הזולה של תמיר לובשת גלימה שחורה מכובדת ומפיעה לעיני הטלוויזיה. עמיחי פגליו צץ מתהומות הנשייה. וחזר בדמיונו לימי עלמוי. וכאשר ה"ה כהנא, תמיר ופגליו פורשים כנפיים ופותחים פה — משגשגים אנשי "ספטמבר הי שחור".

כל גאון חוצבילהבות על הצורך הק דוש לספח את השטחים, לדכא את הר פלסטינים, להישאר בדרום לבנון, יוצק מים על טחנות הפידאיון. הם מצטטים

לחזור עליה כמה פעמים בארצות-הברית. וזהו הקו החדש: כל עוד נמשך הטירור, איאפי שר לטפל בהשגת השלום. קודם-כך צריכים לחסל את הטירור, ורק לאחר-מכן ניתן לחזור לנסיונות ההשיג הסדר.

למראית עין, יש הגיון פשוט בפסוק קים אלה — כמו בכל פסוקיו של אבא אבן. למעשה יש בו הגיון שונה לגמרי מזה הנראה לעין. אז מי מופנה האיום הזה?

קודם כל: אל אנשי הפלג הקרוי ספטמבר השחור.

אבא אבן אומר להם: או שתפי סיקו את מערכת הטירור נגדנו, או שנפסיק לנהל משאומתן לשלום.

משאומתן — עם מי? עם המלך חוסיין, למשל.

אולם אנשי ספטמבר השחור שונאים את המלך חוסיין יותר מאשר את יש ראל. ולראייה: עצם השם של אירגונם הוא קריאת-קרב נגד חוסיין, ולא נגד יש ראל. בתודש מתנגד השחור ערכו הי מלך חוסיין והייליו את השחיטה הגדולה בפידאיון ובפליטים הפלסטיניים.

לאנשי ספטמבר השחור אין סיוט גדול יותר מאשר הסכסוך-שלום שיושג בין ממי שלות ירושלים ועמאן — הסכס שאחת

הדבר נותן ליאסר עראפאת, ולאנשי הטירור הלאמוניים של ספטמבר השחור, זכות-דיוטו על כל פעולה להשגת שלום. אם מאמינים הפידאיון במשייה, הם בוודאי סברו השבוע שימיו הגיעו.

אפשר למעון כי האולטימטום של אבא אבן אינו מכוון אל עראפאת, אלא אל "מדינות ערב", לאמור: או שאתם תפסיקו את פעולות הטירור או שלא נהל איתכם משאומתן להשגת השלום.

האמנם? האם יוכלות מדינות ערב להפסיק את הטירור?

אין מומחה בעולם המאמין בכך. האג דה, שהייה שגורה פעם בישראל, כאילו הפידאיון אינם אלא "שכירי הרב" של "הרודן המצרי" ו/או של "השליטים הי סוריים", מתה זומן.

אירגוני הטירור אינם מקבלים את מרותה של שום ממשלה ערבית. הם נמי צאים בסיכסוך סמוי או גלוי עם רוב הי ממשלות הערביות. התעמולה והספרות שלהם רווייה שינאה, בוו ואיבה לכל הי ממשלות הערביות, שהפיקרו את המהג כה הפלסטינית.

נמאל עבד אדינאצר, בשיא זוי הרו והשפעתו, לא הצליח להפסיק את פעולות הפידאיון — אף כי

מדינות פנווליה

שרצה בכך מאודימאור. הרעיון ש אנשים כמו חוסיין, אדיסאדאת או כורגובה יוכלו לצוות על הפידאיון להפסיק את מעשיהם — מנוחך. אבא אבן יודע זאת, כמוכן, היטב.

אולי רצה אבן רק להגיש אולטימי טום מוגבל, ולשכנע את מדינות ערב להפסיק במתן סיוע לפידאיון? אם כן, חבל שלא אמר זאת. הוא לא אמר, למשל: "ישראל לא תנהל משאומתן כלשהו עם מדינה ערבית המגוישה סיוע ל מחבלים".

פסוק כזה יכול להיות הגיוני. אתה רוי צה לחיות עימי מחר בשלום — אל העי זור היום לאירגונים הרוצים לרצחני נפש. אבל אבן לא אמר זאת, ולא במיקרה לא אמר זאת. אינו אמר זאת, היה צריך לפי תוח מחר בבוקר משאומתן עם המלך חוסיין.

חוסיין אינו מגיש שום עזרה לפידאיון. את מעשה מינוח גינה בלשון הדרמטי עית. הפידאיון הודיעו פומבית על כוונת תם להוציא להורג.

חוסיין התחנן פומבית לשלום נפרד. ממשלת ישראל אינה רוצה בכך — מפני שאינה מוכנה להעי בר יודי חוסיין את הגדה המערבית ורצועת-עזה.

מה ביחס למצריים? האם מוכנה ישראל לנהל משאומתן לשלום עם מצריים, כפי שביקש אנוואר אל-יסאדאת בחשאי, אם מצריים תפסיק כל סיוע לפידאיון? למשל, אם תפסיק את שידוריהם ברדיו קאהיר? אבן לא אמר זאת.

ממטרותיו הגלויות תהיה לחסל את "ה מהפיכה הפלסטינית" ואירגוני הפידאיון. והנה אומר להם אבא אבן: או שתפסיקו את מעשיכם, או שנפי סיק כל משאומתן להשגת ההסכ כם שאתם מתנגדים לי.

הרי זה כאילו אמר שר-המיסטררה ל עולם התחתון: "או שתפסיקו לשדוד את הבנקים, או שנסיר כל שמירה עליהם!"

יתכן כי אבן אינו חושב רק על אנ שי ספטמבר השחור, אלא על תנועת הפידאיון כולה. ספטמבר השחור שייך, לדעת רבים, לאירגון פתח. יתכן שזהו פלג מתמרד ועצמאי, אך יתכן גם שיש ליאסר עראפאת השפעה כלשהי על אני שיו.

אם כן, מופנה האולטימטום של אבא אבן אל עראפאת. האם עראפאת הודיע? האם הזעיק את עמיתיו, כדי לשים אחת ודתימיר קץ לפעולות ספטמבר?

לא. הוא מחה כפיים. כי כל תנועת הפידאיון, וערא פאת כראשה, הציבו להם מטרה עליונה אחת: להחניק באיבו כל נסיון להגיע להסכס-שלום בין יש ראל ומדינות-ערב.

עראפאת מתנגד להחלטת מועצת-הבי טחון 242, מפני שהיא מכירה בקיום יש ראל ומבקשת להבטיח את שלומה. הוא קם אפילו נגד עבד-אדינאצר המהולל כל שר זה קיבל את רעיון הסדרה-שלום עם ישראל. הוא הכריז על המלך חוסיין כעל בוגד.

איאפשר להעניק ליאסר ערא פאת מתנה יותר גדולה מאשר ההודעה שישראל לא תנהל שום משאומתן עד אשר יפסיק הוא, עראפאת את פעולות הטירור.

הוא דיבר על כל מדינות-ערב. כלומר, עם האמיר של כוויית, המלך של סעודיה והמטורף של רוב ימשיכו לממן את הפידאיון — לא תנהל ישראל משאומתן עם מדך ירדן ונשיא מצריים.

(ואין צורך להוסיף: קל וחומר לא תנהל ממשלת ישראל משאומתן עם מני היגי העם הפלסטיני בשטחים הכבושים, לשם כינון מדינה פלסטינית חופשית. אני טייפידאנית, שתוציא את הדגל הפלסטיני מידי אנשי הטירור.)

אולטימטום המחוכם של אבן קובע שיש ליאסר עראפאת זכות ויטו על המשאומתן עם חוסיין, ולי מועמר קדאפי זכות-דיוטו על המשאומתן עם אל-יסאדאת.

כלומר: מטרות האולטימטום איי נה לשים קץ לטירור, אלא לשים קץ למעני השלום.

אין פירוש הדבר שהממשלה אינה רוי צה להילחם בטירור. היא בוודאי תפעל נגדו עד כמה שזה ניתן מבלי לפתור את הבעייה המדינית, המצמיחה את הטירור.

אבל פירוש הדבר הוא שמטרה זו היא לעינשיעור פחות חשובה בעיני הי ממשלה מאשר החוקת השטחים שהיא רוצה לספחם לישראל: חלק גדול מי סיני, רצועת-עזה, שארם-אל-שייך וחוף יסרופ, חוף יסרהמלת, ביקעת-הירדן, חלקים מן הגדה המערבית, למת-הגולן, מבוזון שלא יתכן שום הסכס שלום שיאפשר לממשלת ישראל לבצע סיפוח נרחב כזה, אין היא מעוניינת כיום בהסכסמי-שלום.

הו הרקע לשיתוף-הפעולה המתוח כם בין אבא אבן ויאסר עראפאת. שניהם מתנגדים בחריפות להסכס-שלום שישים קץ למצב הנוכחי.

עראפאת — מפני שההסכס יכיר בי קיום ישראל ויבסס אותה לנצח. אבן — מפני שההסכס ישים קץ להחוקת השטח חים, שרוב חברי ממשלתו רוצים בהיש ארוחם בידי ישראל.

לכן משרתות פעולות "ספטמבר השחור" את מוצות ממשלתנו. היא מזדעזעת למראה הפעולות, מגנה אותן כמעשיית-עושה, אך איי נה מהספת לרגע לנצלן לצרכיה.

פיחה לעת-מצוא: ת מי יתן ובין שוחרי-השלום במרחב יקום אותו שיתוף-פעולה הקיים מאז ומתמיד בין כוחות המילחמה!

אותו, מדפיסים אותו, מפיצים אותו בי רחבי העולם, כמודעתיגיוס לאירגוני הי טירור.

אין פירוש הדבר שאנשי ספטמבר הי שחור הם סוכנים חשאים של מאיר כה נא, ומקבלים את הוראותיהם הסודיות מי שמואל תמיר. גם הויפך אינו נכון. אבא אבן שיתוף-הפעולה קיים. הוא אוטומטי, ואינו זקוק להירכרות. הוא נובע מן האיפי המשותף, המני טלוות המשותפת והמגמות הרוי מות.

ארץ-ישראל השלמה מכאן, פלסטין הי משוחררת מכאן. ברם ואש יהודה (או פלסטין) נפלה, ברם ואש פלסטין (או יהודי רה) תקום.

אבא אבן הוא אדם הרבה יותר מתוחכם ממאיר כהנא הפרימיטיבי. יאסר עראפאת הוא הרבה יותר מיושב מאנשי ספטמבר השחור.

טבעי, על כן, ששיתוף-הפעולה בין אבא אבן ויאסר עראפאת יהיה הרבה יותר מתוחכם ומורכב מאשר זה הקיים בין הי טירוריסטים הקטנים משני הצדדים. אבא אבן הוא הרבה יותר מפוכן.

ערב צאתו מן הארץ, כדי להגן על תוארה-אליפות שלו באולימפיאדת הנאר מים השנתית באו"ם, מסר אבא אבן הר דעה לעיתונאים. היתה זאת הודעה חשובה ביותר, כי היא ביטאה את הקו החדש של הויפיר מטיה הישראלית — קו שנקבע, בלי ספק, על-ידי גולדה מאיר. אבן כבר הספיק